

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

الحاج خلیل الله ناظم باختری

همبورگ - جرمنی

تنظیم و ویرایش: پورتال

## شامِ غریبان

مخمس بر غزلِ مرحوم "صوفی عشق‌ری"

یا الهی از خروشِ بـــــــاد و باران نشکند  
شاخه گل در میان باغ و بُستان نشکند  
از گزندِ روزگار و خشمِ طوفان نشکند  
همسرِ سروِ قِدت نی در نیستان نشکند

ساغرِ عمرت ز گردشِ های دوران نشکند  
از تمامِ خـــــــوبرویانِ جهان زیبا تر است  
یک قلم آلوده بـــــــا مشک و عنبر است  
لاله رویم را هوای سیرِ گلشن در سر است

ای صبا هُش کُــــن که آن زُلفِ پریشان نشکند  
در خیالِ من اگــــر ذوقِ تمنایت رسد  
در نظر گاهِ تجملِ قد و بالایت رسد  
نسبت هر گل که با رخسارِ زیبایت رسد

تا قیامت رنگِ آن گــــل در گلستان نشکند  
از پری رویانِ عالــــم بیوفایی دیده ام  
غصه و درد و غم و رنجِ جدائی دیده ام  
از جفا و جورِ شان خیلی کمائی دیده ام

تا ابد بـــــــازارِ نازِ نازنینان نشکند  
نی شفا باشد بـــــــرایتِ نی دوا و نی طبیب  
نی رفیق و نی شفیق و نی ندیم و نی حبیب  
دایما از دل دُعا یــــت مینمایم ای رقیب

ولچک و زولانه ات در بین زندان نشکند  
ناز و نیرنگ و فــــریبِ گلرخان از حد گذشت  
شیوه جـــــور و جفایِ ظالمان از حد گذشت  
گرمیِ بــــازارِ این شیرین لبان از حد گذشت

رفته رفته قیــــمتِ لعلِ بدخشان نشکند  
ظلم بــــر احوالِ زارِ عاشقان از حد گذشت  
رفته رفته قیــــمتِ لعلِ بدخشان نشکند

دیگر از چرخ حوادث داروی درمان مگیر      بعدازین بابای ملت گوشه پنهان مگیر  
در وطن جنگ است و خود را غافل و حیران مگیر      کام دل حاصل نمودن از فلک آسان مگیر  
کی دهد حلوا به کس تا یک دو دندان نشکند  
از فشارِ فیرِ راکت بامِ دُکامِ فتاد      خانه و کاشانه و دهلیز و دالانم فتاد  
زین بلایِ خانمانسوزی که بر جانم فتاد      در میان لای و گل خیر است اگر نامم فتاد  
بوتلِ تیلَمِ درین شامِ غریبان نشکند  
جان من بر قوتِ بازوی و دورانتِ مناز      ما خدا داریم و باشد مرجع راز و نیاز  
سوز ما آه است و آه ما همه سوز و گداز      شهسوار من ز شوخی اینقدر چابک متاز  
زیر پای چاکرت دلهای نالان نشکند  
دیده روشن میشود از دیدنِ رویِ قمر      {ناظما} سیر و تماشا کن بتان عشوه گر  
ما نظر بازیم و دارد این نظر بازی خطر      زین سرِ ره عشقِری کی می رود جای دگر  
تا سر خود زیر پای خوبرویان نشکند

این مخمس وقتی سروده شده، که در کابل جنگهای تنظیمی جریان داشت  
و پادشاه سابق در روم بود